

מיכתבים

את מי זה מעניין

על מותה של ציירת, אמנית השנה (העולם הזה 27.9.89). לוחמים למען פועלים. לוחמים נגד אבטי לה. לוחמים למען חופש השחרים כדרום אפריקה. לוחמים למען פלסטינים. רק אין לוחמים למען אמנים.

אני מכיר פרופסור שקנה חווילה יפה, קנה רהיטים, קונה ספרים, קונה מלבושים, אבל היות ויש לו חבר צייר, הוא בא לקחת ממנו תמונות. לא לקנות, אלא לקחת. את הכל הוא קונה, אבל תמונות הוא רוצה בחינם. סנדלר עובד, מורה עובד. ח"כ עובד. אבל צייר? פסל? הם עושים תמונות, הם עושים פסלים. אבל זאת לא עבודה, כמוכן, ולאמן אין צורך בשיכון, לאמן אין צורך בפרנסה. האוויר מספיק בשבילו.

את מי זה מעניין? שאלמה ג. טוברניצקי, תל אביב

חוכה עם שיר

על רעיון שמן הראוי לחקות. כשחורספר, דף חדש הוא הרף הראשון שאותו אני מפשט, מרי שבו, כהעולם הזה. ובמשך השנים העלה הרף כמה וכמה רעיונות משוכחים לקידום הספר. אולי מן הראוי שהדף יאמץ את הרעיון של שרה-תרבות (היהודי) של צרפת, ז'אק לאנג, שהודיע, כי לרגל שבוע הספר הצרפתי, הערך בימים אלה, יעניק מישרו לכל הוגות הנישאים ברחבי צרפת בימי שבוע-הספר אנתולוגיה של שירים צרפתיים.

נתום האזרחי, תל אביב

צידה לדרך

על נסיעתו האפשרית של שימרון פרס למוסקווה. יורשה נא לי לתת כמה עצות לשרי-האוצר, שימרון פרס, בטרם הוא אורז את מיוודותו לביקור במוסקווה. רצוי שייקח כמה חפצים, הכוללים טוב מאוד בארצות מיוחדות: פורד; שוקול' לא מזומן, ובטוחני שדרכו תהיה סוגה בשושי נים. קודם כל: קפה, בחבילות של 100, 200 גרם; תה בחבילות קטנות; מטסיקים; מיסחת; שיניים; מיסחת-גילוח; סבונים; גרינדינגים ותחתונים; לכה לצפורניים; פורד; שוקול' דה — רצוי מתוקה — מרה יש להם; אבקת מרק; נייר-טואלט; דולארים, בשטרות קטנים. ואם יוכל לאחסן קצת אורז רוח ואפיים בתרמוס, זה יעזור.

משה רושקו, הודשרון

העולם הזה

השבועון של ישראל

העורך הראשי: אורי אבנרי
מנהל: אברהם סיוון
מנהלת מחלקת-מדעיות:
רינה מיטרני

המערכת והמינהלה:

תל אביב, רחוב גורדון 3
(ת.ד. 136, מיקוד 61001)
טלפונים: 03/232262/3/4, 03/5230662

פקס: 03/245130
המזיל: העולם הזה בע"מ
הדפסה: הדפוס החדש
הפצה: גר

תל אביב, יד הרוצים 7
מלפון: 03/377056

המנהל הכללי: דוד גרשוניצקי

באויקלט החברים שלי לא יבינו אותי. לעורך פנים אל פנים יש מספיק צרות גם בלעדי.

דער דעקאטור פון לעצטעניועט האט מיר געזאגט: "טו מיר א טוייבה אונד פארדיי מיר נישט די קאפ".

לעיתון הצפה הייתי מוכן לשלם 200 ל"י לחודש שסכים להרפס מדור קבוע משלי, אבל ידידי שיכנעו אותי שלעולם לא אצליח להשתוות איתם על המחיר.

מה נשאר לנו? נשאר העיתון הרציני והמי כובד הארץ. אבל עורך העיתון לא מעניין בי. זו לא שאלה של השקפה פוליטית או סיגנון כתיבה. הוא סתם לא אוהב אותי. למה בדיוק — אני לא יודע. אולי זה הזקן, אולי זה העובדה שאינני לובש חליפה ועניבה, ואולי פשוט משום שאני אוהב את מר שוקן ומחזר אחריו בגלוי זה שנים רבות. ארם כליכך נחמד וסימפאטי. ואני באמת לא יודע מה רוצים ממנו. אין לי מושג מה הוא מוצא באחרים שאין בי. מיקרה טראגי של אהבה נכזבת. אין מה לדבר.

העיתון היחיד שהסכים לארח אותי מדי שבוע מבלי לצנוז או לפסול את דברי הוא העולם הזה. כאן אני רשאי לכתוב אפילו נגד העיתון ונגד רעיונותיו של העורך. איך אפשר לעמוד נגד פיתוי כזה? ועוד משהו: העולם הזה הוא העיתון היחיד בארץ שבו אני רשאי לכתוב נגד עיתונים אחרים, ולזה אני כבר מצפה מומן. שמתם לכ ודאי ששום עיתון בארץ אינו נוהג להתפלמס או להתקיף עיתון נים אחרים. (מעריב). למשל, אינו מודה בקיומו של ידעות אחרונות. ואילו ידעות לא שמע שחוצ ממנו קיים עוד עיתון-עירב.

"שמור לי ואשמור לך", הוא חוק ברזל שעליו מושחתים היחסים בין העיתונים.

התוצאה מקולגיאליזציה מיקצועית זו היא אנמייה עיתונאית. הגיע הזמן, נרמה לי, שה מעצמה החמישית המבקרת הכל, ממלכת העיתונות, המשמיעה את המילה האחרונה בשם רעת-הקהל, תהיה גם היא נתונה לביקורת עניינית ומיקצועית. בעיטות קלות ומכוונות היטב הן הדרך היחידה להפסיק את תהליך ההשמנה של ישרון הבועט.

וכעת מיספר מילים על מטרות וכוונות המדור. שמו של המדור אינו מיקרי. אני מתכוון וזן לנהל כאן חשבונות מדיניים, ציבוריים ואישיים עם רעיונות, השקפות ואנשים הראויים לכך. כמנהל-חשבונות מוסמך והדיפלומה מתוצרת עצמית) אני מוכן לשמש פה ולנהל גם את חשבונותיהם של אנשים אחרים, שד של לחמתם צודקת בעיני. את ועקות החמס שאותן אינני מתחייב להרפס כלשונו (זה לא מדור מיכתבים) אפשר להעביר אלי באמצע עות הרוואר.

המדור יתבטא בתגובות והערות קצרות, שאינן נטולות מידה מסוימת של חריפות והומור, יעסוק, נוסף לפוליטיקה, בכל הבעיות שחייבות לעניין, לדעת, את תושבי הארץ בני המאה ה-20: תרבות, אמנות, ספרות, חברה, מוסר, אהבה, גאסטרונומיה וכל דבר הקשור בטעם וריח. ביקצור: כל מה שגן תזן למחלוקת.

המדור יפתח במשך הזמן את שעריה לכל מי שיש לו מה לומר, לכל מי שמסוגל להגיד את זה בקיצור ובחריפות, ולכל מי שאינו יכול להגיד את זה במקום אחר. תגובות מהן חוצי חייבות להיות תחומות בשמם המלא והאמיתי של כותביהן, ורק שרי-ממשלה, חכמי-כנסת ועיתונאים יהיו רשאים להשתמש בשמות כדוים, אם השתתפותם בהנהלת-חשבונות" עלולה לסכן את פרנסתם.

יש שאלות? אני מוכן לענות על שאלות שימצארוחן בעיני, בתנאי שיהיו לי עליהן תשובות שימצארוחן בעיני.

ד.א.א.א.

תו בהעולם הזה התקפה על ה"ר הרצל רוזנבלום, שאותה לא הירשו לי להרפס במסוף הסאטירי של העיתון, אף כי נמנית על עורך כיו (ציפור הנפש).

מנורסלם פוסם התפטרתי כשהגברת לאה ברדור, עורכת-המישנה של העיתון, התחילה לשכתב את רשימותי הפוליטיות.

קול ישראל נפרד ממני כמשתתף קבוע בתוכניותיו, אחרי שהממשלה הצליחה לטרר פד את התוכנית הסאטירית שנושאה בסירה אחת.

הפנוולויה שלחה אותי הביתה, ללא מסד בתפרידה, משום שלא הייתי מוכן לחתום על הווה שהיה הופך אותי לפקיד שאינו רשאי להגיד מילה ללא אישורו של מר שמואל אל-מוג, מנכ"ל רשות השידור.

מנני צדל שוחרתי בניגוד לרצוני, משום שמישהו או מישהי בממשלה החליט שפעיל-ר תי הפוליטית בשעות הפנאי אינה תואמת את

קווא יקי.

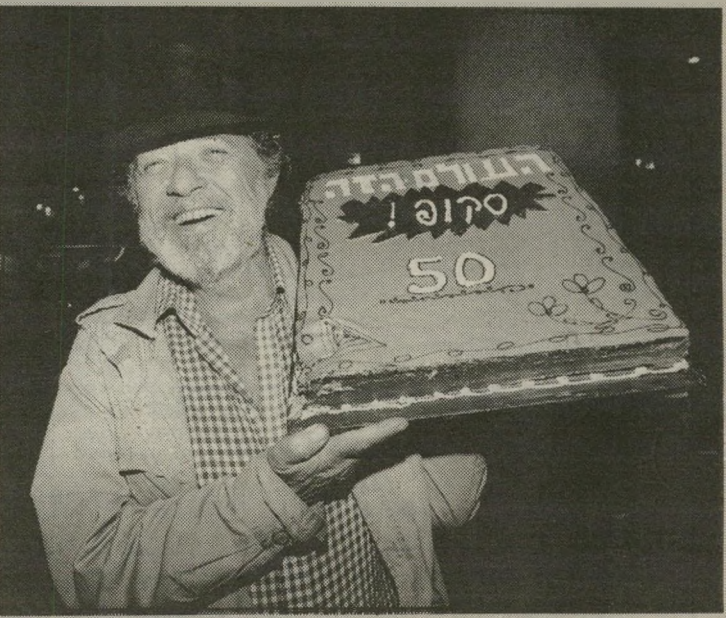
כמה מילים על עבודתו של דן בריאמוץ כבדל טור בהעולם הזה.

דן פירסם אצלנו מדי פעם כתבות, בייחוד כשהיתה לו סיבה שלא לפרסמן בעיתון אחר. אורי קסרי, קודמי בתפקיד עורך העולם הזה ונשקרא תחילה 9 בערב), הוא שפירסם את הרשימה הראשונה של דן, כשם שפירסם כמה מן הרשימות הראשונות שלי.

בי-1970 פתח דן מדור בהעולם הזה. כשם הנהלת השבונות, אחרי שרב עם ידעות אחד רוונט שסירב לפרסם כתבה שלו נגד עורכו ד"ר הרצל רוזנבלום.

הנה הכתבה הראשונה של דן במדור, תחת הכותרת "תירוצים וכוונות":

מרב שונג רילגתי בשבוע שעבר על הקי

דן בריאמוץ במסיבת יובל ה-50 של "העולם הזה"

מדיניות הממשלה, המתנגדת להחזרת שטחים ופיתרון בעיית הפליטים. (זה היה לפני שבועיים. בינתיים הממשלה עברה לצוירי, מבלי שהיא התפטרה).

דבר הציע לי לכתוב רשימות מצחיקות אחת לשבועיים, בתנאי שלא אעסוק בפוליטיקה, ובתנאי מפורש שאתחייב לא לפרסם בעיתונים אחרים רשימות שייפסלו על-ידי-לפרחב עומר להצטרף בקרוב לדבר (כמו) סף חקלאי, אני משער), כך שאין טעם אפילו לפנות אליו.

בעל המשמר אין לי כוח ורצון לשכנע את המשוכנעים בלאו-הכי.

* מרים טוהה בדמות עשרסקופ של העולם הזה.